# goniec codzienny

Wilno
PIĄTEK
14 maja 1943
Nr. 560
Cena w Wilnie 5 fen.


# W Tunisie obrona do ostatniego naboju

### Ataki sowieckie na przyczółek mostowy Kubań i pod Lisiczańskiem odparto

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 13 maja.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na tunetańskim przyczółku mostowym również wczoraj niemiecko-włoskie wojska walczyły z największą zaciętością przeciw przeważającym siłom nieprzyjacielskim, nacierającym z frontu i z tyłu. Po wyczerpaniu ostatniej amunicji i zniszczeniu wszystkich narzędzi wojennych również zaniechano oporu na większym odcinku frontu południowego. Zaś w tunetańskich górach na wybrzeżu odosobnione grupy bojowe w poczuciu wzorowego żołnierskiego obowiązku stawiały w dalszym ciągu opór dopóki im starczyło amunicji.

Na froncie wschodnim odparto nieprzyjacielskie ataki na przyczółek mostowy Kubań i na północ od Lisiczańska.

Lotnictwo atakowało liczne obiekty wojskowe i ważne połączenia kolejowe przed frontem i na zapleczu nieprzyjaciela. Na Morzu Północnym niemieckie myśliwce zatopiły frachtowiec o pojemności 3.000 TRB. i zapaliły pociskami nieprzyjacielski ścigacz.

W nocy na 13 maja brytyjskie bombowce przeprowadziły ciężki atak na obszar zachodnich Niemiec. Ludność poniosła straty. W kilku miejscowościach, zwłaszcza na obszarze miasta Duisburga, powstały poważne szkody od bomb kruszących i zapalających. Według dotychczasowych meldunków artyleria przeciwlotnicza i nocne myśliwce zestrzeliły 33 spośród atakujących samolotów przeważnie czteromotorowych bombowców.

Silne oddziały szybkich niemieckich samolotów bojowych dotarły w dniu wczorajszym dwukrotnie do wschodniego wybrzeża Anglii i zbombardowały urządzenia miasta Lowestoft i łodzie strażnicze u wybrzeża. Wszystkie samoloty powróciły do swoich baz.

# Najwyższe odznaczenie wojenne dla Rommel'a

### Brylanty do Krzyża Rycerskiego

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Gdy Anglicy w październiku 1942 r. rozpoczęli swoją wielką ofensywę na stanowiska bojowe pod El Alamein, znajdował się generał-feldmarszałek Rommel w Niemczech. Długi jego pobyt w Afryce spowodował tak ciężkie niedomagania, że stale odraczanego leczenia nie można było już dalej przesunąć. Po ukazaniu się pierwszych wiadomości o angielskim ataku, przerwał feldmarszałek natychmiast swoje ledwie rozpoczęte leczenie i wbrew usilnym radom swoich lekarzy przybył z powrotem do Afryki. Po wylądowaniu angielsko - amerykańskich sił wojskowych we francuskiej Afryce Północnej przedłużył się tymczasowy jego pobyt przy armii. W ciągłych walkach z przewyższającymi siłami wroga przeprowadził marszałek swą armię w sposób historycznie wzorowy w ruchach odwrotowych do Tunisu. Ponieważ stan zdrowia feldmarszałka ciągle się pogarszał, zadecydował Wódz Niemiec zgodnie z życzeniem Duce rozkazać marszałkowi Rommel'owi po osiągnięciu stanowisk bojowych Gabes niezwłocznie wrócić do Niemiec w celu naprawienia swego stanu zdrowia.

11 marca 1943 r. zameldował się feldmarszałek Rommel w Kwaterze Głównej Führera i otrzymał tam od Wodza Niemiec w uznaniu swych wyjątkowych zasług, położonych w dwuletniej kampanii w Afryce Północnej Wieniec Dębowy z Mieczami i Brylantami do Rycerskiego Krzyża Żelaznego. Stan zdrowia generała feldmarszałka Rommel'a znajduje się obecnie na drodze ku poprawie.

Wódz Niemiec powoła go po całkowitym jego wyzdrowieniu do wypełnienia nowych zadań.

# Wprowadzenie stanu wyjątkowego na wszystkich kolejach sowieckich

### Zagrożono sowieckim kolejowcom deportacją karną lub „likwidacją"

BERLIN. (DNB). Jak prasa sowiecka zaznacza, widział się Stalin zmuszonym do wydania zarządzenia najwyższemu prezydium Związku Sowieckiego o wprowadzeniu stanu wyjątkowego na wszystkich kolejach sowieckich. Jest to stwierdzenie coraz częstszych braków w dziedzinie transportów w Związku Sowieckim.

To samo zarządzenie najwyższego prezydium zawiera, oprócz ogłoszenia stanu wyjątkowego, jeszcze szczegóły o otwarciu specjalnych trybunałów wojennych na wszystkich sowieckich liniach kolejowych. Jednocześnie zagrożono kolejowcom przymusową deportacją, lub likwidacją, o ile nie będzie położony koniec chaosowi panującemu na licznych liniach kolejowych. Wobec takiego zarządzenia niema wątpliwości, jakimi drakońsko-żydowskimi metodami pracować będą te wojenne trybunały.

Już od tygodni uskarża się prasa sowiecka na brak dyscypliny i nieodpowiedzialne zachowanie się robotników. Najwyższe prezydium wydawało już najrozmaitsze rozporządzenia, stojące na tej samej płaszczyźnie co i to najnowsze. Za pomocą takich metod stachanowskich spodziewają się w Moskwie zastąpić braki, spowodowane olbrzymią stratą ludzi na frontach. Szczególnie ostrej krytyce podlega komunikacja, ponieważ tutaj brak materiałów i niezdyscyplinowanie robotnika najwyraźniej się ujawnia. Gdy niemiecki kolejowiec posunął się na wschód i w najkrótszym czasie przełożył tory na setkach kilometrów i objął urządzenia kolejowe tego okręgu, mógł on sam stwierdzić te braki i istniejącą tu dezorganizację. Tylko na niektórych wielkich liniach kolejowych były urządzenia kolejowe mniej więcej zdolne do użytku i bardziej nowoczesne. Kto musi na zajętym obszarze wschodnim odbywać podróż, ten może stwierdzić, co kolejarz niemiecki w tak niedługim stosunkowo czasie zdziałał i jakich zmian dokonał na dawnych kolejach sowieckich. Ruch pociągów znacznie pomnożono, bezpieczeństwo zostało znowu przywrócone, a gdy była potrzeba niemiecki kolejowiec stał na swym twardym posterunku we dnie i w nocy, nie zważając na stan pogody. Co zdziałał niemiecki kolejowiec na zajętych obszarach, jak również na terenie obszarów, tak ojczystych, jak i objętych wojną w postawie żołnierskiej i z wewnętrznego poczucia obowiązku będzie kiedykolwiek później w całej pełni podane do wiadomości.

# Włoski komunikat wojenny

**RZYM. (DNB). Włoski komunikat wojskowy ze środy ma następujące brzmienie:**

**1-sza armia włoska utrzymuje jeszcze w swych rękach stanowiska bojowe na południu półwyspu Cap Bon. O jej opór rozbiły się wczoraj ataki 8 armii angielskiej, chociaż na jej zaplecze wdarły się z północy nieprzyjacielskie grupy i ponadto znajduje się ona pod nieustającym bombardowaniem lotnictwa. Walczy ona razem z włosko - niemieckimi oddziałami dalej z największym oporem i przeprowadza z niezłomnym bohaterstwem przeciwnatarcia.**

**Wezwanie generała Freyberga do poddania się generał Messe, dowódca 1 armii włoskiej odrzucił. Na innych odcinkach tunetańskiego frontu musiały oddziały państw Osi po wyczerpaniu amunicji zaniechać walki.**

**Catania, Marsala, okręg Trapani i wyspa Pantelleria były bombardowane przez eskadry czteromotorowych samolotów. Powstały znaczne szkody w Catanii i Marsali. Broń przeciwlotnicza zestrzeliła osiem samolotów, które wpadły do morza, 2 na południe od Catanii, jeden koło Mazzara del Vallo (Trapania) i pięć nad Pantellerią. Dalszych 14 samolotów zestrzelono w walkach powietrznych, z tego 9 zestrzeliły myśliwce niemieckie a 5 włoskie. Dotychczas ustalona liczba ofiar wymienionego w dzisiejszym komunikacie ataku lotniczego na Catanię wynosi 150 zabitych i około 300 rannych. Liczba ofiar ataku lotniczego z dn. 9 maja na Palermo doszła do cyfry 210 zabitych oraz 421 rannych.**

# Przemysł włoski w zastosowaniu do wojny totalnej

**RZYM (DNB). Wydziały budżetowy i wojskowy senatu włoskiego na wspólnym posiedzeniu po wysłuchaniu sprawozdania ministra zbrojeń generała Favagrossa przyjęły wniosek zestawionego w lutym roku b. preliminarza budżetowego na rok 1943-44 ministerstwa zbrojeń.**

**W sprawozdaniu swym oświadczył minister, że zmobilizowanie przemysłu będzie dokonane drogą przystosowania jak największej części zakładów włoskich do celów produkcji wojennej. Rząd wydał potrzebne zarządzenia celem zapewnienia wytwórczości również i w tych miejscowościach, w których spodziewa się on przeszkód ze strony przeciwnika w postaci ataków powietrznych. W końcu trzeciego roku wojny dysponują Włochy dzięki zarządzeniom w dziedzinie autarkii i totalistycznego wykorzystania wszystkich rozporządzalnych środków pomocniczych — prawie większą ilością surowców niż w początku wojny. W związku z tym, zaznaczył generał Favagrossa, szczególnie znaczne są wyniki współpracy niemiecko - włoskiej w dziedzinie technicznej oraz we wzajemnej wymianie towarów pomiędzy tymi obydwoma krajami, który to system dał pomyślne rezultaty dla prowadzenia wojny. Wreszcie zaznaczył minister że cały przemysł zbrojeniowy Włoch wytęża wszystkie siły według wskazań Duce do polepszenia w dalszym ciągu sprawy zbrojeń i zwiększenia produkcji wojennej, a tym samym przyczynia się swym udziałem do ostatecznego zwycięstwa.**

# Podziemna robota komunistyczna w Szwecji

### Agitatorzy moskiewscy rozporządzają dużymi sumami pieniędzy

**SZTOKHOLM. (DNB). Wzmianka w gazecie rzemieślniczej „Metallbetoven" o podkopującej robocie komunistycznej spowodowała w piśmie „Sozial Demokraten" artykuł wstępny, w którym wymienione pismo codzienne przytacza kilka wynurzeń gazety rzemieślniczej i następnie stwierdza że komuniści szwedzscy mieli do rozporządzenia znaczne sumy pieniężne. Tu i tam pojawiali się w warsztatach komunistyczni agitatorzy, którzy przedtem otrzymali specjalne wyszkolenie w partyjnych szkołach. Komuniści ci wędrowali od warsztatu do warsztatu, aby jaknajlepiej wykonać swą pracę agitacyjną z polecenia tych, którzy im dali pieniądze.**

**Także aresztowanie szpiega Hallina za wydanie wojskowych tajemnic Związkowi Sowieckiemu, należy skojarzyć z tą sprawą. Szwedzka partia komunistyczna nie jest organizacją samodzielną lecz pododdziałem partii państwowej pewnego państwa dyktatorskiego.**

**Jej najgłówniejszym zadaniem jest wysługiwanie się owemu obcemu państwu. Na zakończenie „Social Demokraten" ostrzega przed komunistami, którzy umieją dobrze się maskować. Należy o tym pamiętać, jak oni faktycznie wyglądają, gdy się im ich maskę zedrze.**

# Skuteczna akcja włoskich łodzi podwodnych

**RZYM (DNB). „Messagero" podaje zestawienie wszystkich od wybuchu wojny zatopionych i storpedowanych przez włoskie łodzie podwodne na Atlantyku i na Morzu Śródziemnym nieprzyjacielskich okrętów wojennych. W związku z tym gazeta pisze, że włoskie łodzie podwodne zatopiły dotychczas 29 nieprzyjacielskich okrętów wojennych o ogólnym tonażu 167.974 ton. Zatopiono, jak wymienia gazeta, następujące okręty wojenne: krążownik „Calypso" na Morzu Śródziemnym 16 czerwca 1940, Vedette koło Gibraltaru 25 sierpnia 1940, Vedette koło przylądka Trafalgar 7 października 1940, kontrtorpedowiec na Atlantyku 10 listopada 1940, kontrtorpedowiec na Morzu Egejskim 29 grudnia 1940, pomocniczy krążownik na Atlantyku 14 stycznia 1941, pomocniczy krążownik na Atlantyku 21 kwietnia 1941, krążownik na Atlantyku 25 maja 1941, łódź podwodną na Morzu Egejskim 17 lipca 1941, krążownik pomocniczy „Larinaga" na Morzu Śródziemnym 26 lipca 1941, kontrtorpedowiec „Jervis" na Atlantyku 30 sierpnia 1941, krążownik „Bonaventura" na Morzu Śródziemnym 31 sierpnia 1941 kontrtorpedowiec na Morzu Śródziemnym 30 września 1941, krążownik na Morzu Śródziemnym 18 grudnia 1941, kontrtorpedowiec „Havock" na Morzu Śródziemnym 23 kwietnia 1942, pancernik Maryland na Atlantyku 20 maja 1942, krążownik „Cairo" na Morzu Śródziemnym 17 sierpnia 1942, pancernik „Mississipi" na Atlantyku 6 października 1942, łódź podwodną na Morzu Śródziemnym 12 października 1942, krążownik „Leander" na Morzu Śródziemnym 15 listopada 1942, kontrtorpedowiec na Morzu Śródziemnym 25 listopada 1942, krążownik o 9.000 ton na Morzu Śródziemnym 11 grudnia 1942, kontrtorpedowiec na Morzu Śródziemnym 16 grudnia 1942, kontrtorpedowiec na Morzu Śródziemnym 30 stycznia 1943, łódź torpedową na Morzu Śródziemnym w lutym 1943 i kontrtorpedowiec na Morzu Śródziemnym 6 marca 1943.**

———ooo———

# O wyjście na Pacyfik

### Naprężenie stosunków pomiędzy Chile i Boliwią

**BUENOS AIRES (DNB). W Argentynie śledzą uważnie wynikłe obecnie naprężenie stosunków między Chile i Boliwią.**

**Oświadczenie boliwijskiego ministra spraw zagranicznych, w którym zostały na nowo poruszone dawne pretensje co do wyjścia na Pacyfik, spotkało się z kategoryczną odpowiedzią czylijskiego ministra spraw zagranicznych, Fernardeza.**

**Z prasy boliwijskiej można wywnioskować, że sprawa ta jest uważana jako punkt honoru Boliwii, a ton głosów prasy jest coraz bardziej gwałtowny. Niektóre pisma w La Paz nie skrywają swego niezadowolenia z powodu stanowiska rządu USA, który do czasu zerwania przez Chile stosunków z państwami Osi popierał pretensje boliwijskie.**

# Wszędzie problem tonażowy!

**SZTOKHOLM (DNB). Według komunikatu „Timesa" premier nowozelandzki Fraser oświadczył, co następuje: „Chociaż Nowa Zelandia jest krajem, posiadającym nadwyżki produktów żywnościowych to jednak jesteśmy zmuszeni do wprowadzenia kartek w dziedzinach, o których nigdy nawet nie myśleliśmy. Brak tonażu jest najpoważniejszą przeszkodą na drodze do zwycięstwa sprzymierzonych. Dlatego musimy oszczędzać tonaż przez żywienie dziesiątek tysięcy żołnierzy amerykańskich na Pacyfiku kosztem naszego własnego niedożywiania się".**

# „Rezydent" Tunisu

**RZYM. (DNB). Zwolennik Giraud'a, gen. Maste został, jak donosi „Messaggero" zamianowany rezydentem w Tunisie. Maste skontaktował się jako jeden z pierwszych francuskich generałów zdradzieckich już na wiosnę 1942 r. z ówczesnym amerykańskim generalnym konsulem w Algierze, w celu przygotowania lądowania w Afryce Północnej. W październiku 1942 r. spotkał się Maste potajemnie z amerykańskim generałem Clarkiem, którego przywiozła nocą do Algieru łódź podwodna.**

**Clarke sam ukrywał się następnie w domu Maste'a.**

# Co piąty mieszkaniec Nowego Jorku jest żydem

**SZTOKHOLM. Szwedzka gazeta „Folkets Dagbladet" wydrukowała artykuł, datowany z Waszyngtonu, o wzroście antysemityzmu w Ameryce. Według statystyki urzędowej, opublikowanej w „New York World Telegram", od wybuchu wojny liczba żydów w Nowym Jorku wzrosła z 1.760.000 do 2.200.000. Wynika z tego, że obecnie każdy piąty mieszkaniec Nowego Jorku jest żydem. Cyfry te nie zawierają jednak znacznej liczby żydów, którzy z jakichkolwiek powodów przyjęli inne wyznanie lub nie należą do gminy żydowskiej.**

**Według „New York World Telegram", wielką ilość żydów w Nowym Jorku należy przypisać imigracji tak z Europy, jak i z innych posiadłości amerykańskich. Nie jest wykluczonym, że wzrost antysemityzmu w stanach nowo - angielskich oraz środkowo - zachodnich skłonił mieszkających tam żydów do przeniesienia się do Nowego Jorku, gdzie żydzi mieszkają nie tylko w znacznej większości, ale mają również wpływ na decydujące stanowiska gospodarcze. Lecz według „Folkets Dagbladet" nawet i w Nowym Jorku daje się zauważyć silny wzrost antysemityzmu.**

# Wiadomości z dnia

**14 MAJ** — PIĄTEK
Bon facego
Wschód słońca 4.16
Zachód słońca 20.15

**DZIŚ ZACIEMNIAMY OKNA od godz. 20.50 do godz. 3.45.**

— WRĘCZENIE PREMII UCZESTNIKOM WSPÓŁZAWODNICTWA CZYSTOŚCI. W sobotę dnia 15 maja, w sali Filharmonii przy ulicy Ostrobramskiej 5 odbędzie się odczyt - koncert, organizowany przez komitet tygodnia czystości. Część koncertową wypełni orkiestra dęta wileńskiej ochrony przeciwpożarowej, pod batutą p. J. Siniusa. Odczyt na temat „czystość i zdrowie" wygłosi inspektor sanitarny miasta Wilna dr. Szyksztenas. Po odczycie zwycięscy uczestnicy współzawodnictwa czystości otrzymają premie. Wzywa się wszystkich mieszkańców do przybycia. Wstęp bezpłatny. (f)

— BRAMY MUSZĄ BYĆ ZAMKNIĘTE. Daje się zauważyć, że dozorcy niektórych domów, szczególnie w śródmieściu, nie zamykają bram po godz. 22, zostawiając je przez całą noc otwarte, przez co ułatwiają złodziejom dokonywanie kradzieży. Zwraca się więc uwagę dozorcom, aby bramy były zamykane o godz. 22.

Na przedmieściach natomiast zdarza się wręcz przeciwnie, mianowicie zamyka się, w niektórych wypadkach bramy już około godz. 21 co również jest niedopuszczalne. (e)

— PSY TRZYMAĆ NA UWIĘZI. Wielu mieszkańców miasta, posiadających psy, nie zwraca uwagi na zarządzenia władz, aby je trzymać na uwięzi. Dotyczy to zwłaszcza mieszkańców przedmieść. Zwraca się więc uwagę, że psy muszą być trzymane na uwięzi, jeżeli właściciele ich nie chcą być narażeni na kary policyjne. Wałęsające się psy będą wyłapywane przez czyścicieli miejskich. (e)

— SPRZEDAŻ NASION JARZYN TYLKO DO DNIA 20 MAJA. Wileński oddział „Sodyby" podaje do wiadomości rolników, że zarówno „Sodyba", jak i „Lietukis" i „Ruta", będą sprzedawać nasiona jarzyn tylko do dnia 20 maja. (f)

— SPRAWY RYBACKIE. Kwestia rozszerzenia gospodarki rybnej była w okręgu generalnym zawsze mniej lub więcej aktualna. W czasach dzisiejszych nabiera ona szczególnego znaczenia, wobec tego, że warunki czasu wojennego uniemożliwiają dowóz ryb z zagranicy, który zawsze był bardzo duży, zwłaszcza w zakresie ryb morskich. Pomimo tego, że warunki obecne nie sprzyjają właściwie rozwojowi rybactwa, to jednak usiłuje się wykorzystać wszystkie wody krajowe dla celów gospodarki rybnej. W pierwszym rzędzie projektuje się zorganizowanie gospodarki rybnej w rejonach wodnych Wiłkomierza i Rakiszek. Cały okręg generalny jest podzielony na pięć rejonów rybackich: wileński, kowieński, szawelski, jezioroski i nadmorski. Rejony dzielą się na gospodarstwa, których jest około 22. Te dzielą się z kolei na grupy. Każde gospodarstwo rybackie zajmuje przeważnie powierzchnię wodną od 3 do 5 tysięcy hektarów. Obecnie we wszystkich gospodarstwach i grupach jest zatrudnionych bezpośrednio przy połowach ryb około dwóch i pół tysiąca zawodowych rybaków. Do tego dochodzi jeszcze pewna ilość robotników pomocniczych.

Obecnie w okresie wiosennym od 1 maja do 1 lipca nie wolno łowić ryb sieciami, ponieważ obowiązuje czas ochronny ze względu na tarło ryb, dlatego też produkcja ryb nieco musi się zmniejszyć. Odnosi się to jednak tylko do wód śródlądowych, bo w stosunku do ryb morskich ochrona nie obowiązuje, a właśnie obecnie liczba połowów tam wzrasta. Ilość złowionych ryb nie jest taka mała, ale największe trudności stanowi zagadnienie transportu. Szczególnie trudno jest z transportem ryb morskich. Część ryb jest przerabiana na miejscu, część zaś idzie odrazu na sprzedaż i spożycie. Duże trudności sprawia sprzęt. Zaopatrywanie rybaków w odpowiednie ilości sieci i innego sprzętu pomocniczego jest stałą troską centrali rybnej. W ostatnich czasach otrzymano z Niemiec pewną ilość materiału na sieci, który natychmiast został podzielony pomiędzy poszczególne gospodarstwa rybne. (f)

— AKCJA PLANTOWANIA BURAKÓW CUKROWYCH. Urzędy rolne, w porozumieniu z komisariatem generalnym organizują w roku bieżącym zakrojoną na wielką skalę akcję plantowania buraków cukrowych. Został już wydany specjalny ogólnik, wskazujący na konieczność obsadzenia jaknajwiększej powierzchni burakami cukrowymi i wyprodukowania jaknajwiększej ilości buraków. Miejscowe cukrownie są zdolne do przerobienia na cukier dużej ilości surowca buraczanego i ta ilość musi być im dostarczona. Rolnicy, którzy zawrą umowy na plantowanie buraków cukrowych, będą stale mieli pomoc agrotechniczną i gospodarczą, a w razie potrzeby otrzymają przydział potrzebnych robotników i ewentualnie niezbędne narzędzia. Do prac w kontroli akcji plantowania buraków cukrowych zostaną wciągnięci wszyscy agronomowie rejonowi, instruktorzy kultur specjalnych, a także wszyscy inni specjaliści rolni, jak technicy łąkarscy i td. Oprócz tego, podobnie, jak i w latach ubiegłych do prac tych będą częściowo pociągnięci nauczyciele wiejskich szkół powszechnych. W przygotowaniu jest plan odpowiedniej kontroli akcji plantowania buraków cukrowych. Kontrola będzie przeprowadzana nie tylko w czasie sadzenia, ale też i w czasie kopania i dostawy. Wszyscy kontrolerzy zostaną dobrze zaznajomieni ze swoimi zadaniami, aby później mogli być dobrymi doradcami rolników plantujących buraki cukrowe. Należy się więc spodziewać, że przeprowadzana w taki sposób akcja do dobre rezultaty. (f)

# Dramat na tle zazdrości

**PONIEWIEŻ. (DNB). W pewnej wiosce, gminy Subocze, powiatu poniewieskiego usiłował pewien mieszkaniec zabić bagnetem swą żonę i jej rzekomego kochanka. Ciężko ranną kobietę odwieziono do szpitala, a przypuszczalny kochanek uszedł bez szkody. Sprawca oddał się sam w ręce policji.**

## Od Wydawnictwa.

Prosimy naszych prenumeratorów na prowincji o dokładne i czytelne podawanie adresów.

Przedpłata za prenumeratę powinna być uskuteczniona przed 1-ym każdego miesiąca.

**Prenumerata wynosi 3 RM miesięcznie.**

## OFIARY

Zamiast kwiatów w dniu imienin p. Doktór. Zofii Czyżewskiej dla biednych polskich dzieci składa 25 RM. Maria Umiastowska.



† ś. † p.

z CZARNOCKICH
**AURELIA SZPAKOWSKA**
po długich i ciężkich cierpieniach opatrzona św. Sakramentami zasnęła w Bogu dnia 13 maja 1943 r.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy zaułku św. Mykolo (św. Michalskim) 14—2 do kaplicy cmentarza po-Bernardyńskiego odbędzie się dnia 14 maja r. b. o godz. 18-ej.

Nabożeństwo Żałobne odprawione będzie dnia 15 b. m. o godz. 10, po czym nastąpi złożenie zwłok na wieczny spoczynek w grobach rodzinnych.

O tej bolesnej stracie zawiadamiają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych

**Syn, Synowa, Wnuczka i Rodzina.**

W drugą bolesną rocznicę śmierci córki
ś. † p.
**JANINY JABŁOŃSKIEJ**
odbędzie się Nabożeństwo Żałobne za spokój Jej duszy w sobotę dnia 15 maja b. r. o godzinie 9 w kościele Wszystkich Świętych. O czym zawiadamiają Krewnych i Znajomych
**Matka i Ojciec.**

**W dniu imienin**
ś. † p.
**Zofii Barszczewskiej**
odbędzie się Nabożeństwo Żałobne za spokój Jej duszy w kościele po-Bernardyńskim dnia 15 maja 1943 r. o godz. 9-ej rano.
O czym zawiadamiają życzliwych pamięci Zmarłej pogrążeni w głębokim żalu
**Mąż, Synowie, Córka i Zięć.**

**W dniu imienin**
ś. † p.
**Dr Zofii Michejdziny**
w sobotę dnia 15 maja 1943 r. o godzinie 8 rano odbędzie się w kościele św. Jerzego przy placu Orzeszkowej Nabożeństwo Żałobne za spokój Jej duszy. O czym zawiadamia Przyjaciół i Znajomych **Rodzina.**

**Podziękowanie.**
Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie
ś. † p.
**Bolesława Sobolewskiego**
zmarłego dnia 7 maja 1943 r. w wieku lat 70, a w szczególności ks. proboszczowi kanonikowi Chomskiemu i ks. Zmitrowiczowi oraz za opiekę nad chorym i pomoc paniom: Felicji Selensowej, Irenie Rucińskiej, Władysławie Szyburskiej i panu Sudnikowi składają serdeczne „Bóg zapłać"
**Żona, Córka i Synowie.**

Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedimino 11-a (I piętro). Telefony: Sekretarz Redakcji 42, Redakcja 8-13, Administracja 7-09. Ekspedycja 6-99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10 do 15. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 11 do 13. Administracja czynna od godz. 7 do 16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: wiersz milim. na 4 str. 12 fen., handlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu do Administracji — 30 fen. Stronica ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia i terminu ogłoszeń.

Drukarnia „Ausra" w Wilnie — Wydawnictwo „Goniec Codzienny".